

SIJERČIĆ (Hajdara) SINAN

31. avgusta 1994.g. prestalo je da kuca veliko i plemenito srce svima nam dragog Sinana.

Sinan je rođen 15.02.1906.godine u Odžaku bega Sijerčića u Kopačima kod Goražda.

Osnovnu školu je završio kao đak - pješak koji je svakodnevno pješao dva puta po 6 km. do škole i povratka kući.

Nakon završene osnovne škole po preporuci njegovog učitelja Sinan se upisuje u gimnaziju u Sarajevu, gdje je smješten u internat, nakon kratkog vremena prelazi u poznatu gimnaziju u Tuzli gdje se naročito ističe svojim znanjem posebno iz matematike, tako da ga je njegov profesor matematike preporučivao kao instruktora drugim đacima u čemu je pokazivao zapažen uspjeh, tako da su svi đaci koje je on podučavao savladivali gradivo i dobijali prolazne ocjene.

Od novaca dobijenih za instrukcije izdržavao je sebe i stariju sestru - udovicu sa troje djece. Cijeli život je i materijalno pomagao mladim rođacima da završe škole i zanate.

Od najmladih dana isticao se kao izvrstan šahista te je pobjeđivao sve protivnike na dačkim turnirima.

1936.godine na premjeru u Jagodini, na jakom šahovskom turniru, osvojio je prvo mjesto.

Njegova ljubav prema šahu nije prestala ni u poznim godinama.

Kako je bio odličan đak kroz cijelo vrijeme, vidi se i po tome što je po završetku gimnazije 1925.godine, kao najbolji đak dobio na poklon zlatnik i povelju. Zlatnik je gimnaziji dao ondašnji tuzlanski trgovac Rudolf Brajner da ga uruče najboljem daku te gimnazije.

Povelja se i danas nalazi kod Sinanove familije.

Nakon završene gimnazije Sinan se upisuje na Geodetsku tehničku školu u Beogradu, koju završava kao jedan od najboljih

daka.

Nakon završene škole radio je kao geometar na novom premjeru u Srbiji, a nakon toga je radio u Hrvatskoj.

O njegovoj stručnosti i radu najbolje govori činjenica da je kao geometar sa srednjom spremom radio na elitnim geodetskim (osnovnim) radovima postavljanja trigonometrijske mreže u Dalmaciji i na otocima, gdje je radio skupa sa univerzitetskim profesorom Nikolom Čubranićem.

Od 1942. godine do 1945. bio je u partizanima u Hrvatskoj.

Nakon Oslobođenja 1945. godine vraća se u Sarajevo gdje se zapošljava u geodetskom preduzeću "Georad".

Kao istaknuti stručnjak 5.05.1949. godine prelazi za nastavnika na Geodetsku tehničku školu u zvanju Viši geometar - pedagoški savjetnik, gdje ostaje sve do penzionisanja 31.07.1970. godine. To je najplodniji period u životu Sinana Sijerčića. Nije bio samo nastavnik nego i roditelj mnogim siromašnim učenicima, kojima je pored svog predmeta davao i dopunske časove iz matematike i to bez ikakve materijalne nadoknade. Bio je jedan od najpopularnijih nastavnika na školi.

Za Novu godinu Sinan je sam dobijao više čestitki od tadašnjih i bivših učenika nego svi ostali nastavnici zajedno.

I pored rada na radnom mjestu Sinan je nalazio vremena i za društveni rad. Bio je aktivni član Društva inženjera i geometara i u organizacijama "Narodnog fronta" i SUBNOR-u a poslije penzionisanja i u Savezu penzionera BiH.

Za ovaj društveni rad dobio je brojna priznanja. Tako na primjer Orden rada sa srebrenim vijencem od Republike BiH 9.05.1957. godine, Medalju zasluge za narod od SFRJ 26.10.1961. god. Spomen plaketu grada Sarajeva dobio je 6.04.1965. godine. Isto tako i dva pismena priznanja SUBNOR-a. Kao veoma aktivni član proglašen je 6.10.1972. godine za zaslužnog člana Društva geodetskih inženjera i geometara BiH. Povodom 30 - godišnjice postojanja Saveza penzionera dobio je 25.02.1977. godine plaketu za dugogodišnji plodan rad u Savezu penzionera BiH.

I ako se nikada nije ženio, Sinan je svoje posljednje decenije proveo u toplom porodičnom krugu okružen svojom sestričnom Fadilom i njenom djecom Madžidom i Hamom, koji su ga pazili i poštovali bolje nego mnoga djeca svoje roditelje. U svoje ime i ime svih Sinanovih prijatelja ja im se toplo zahvaljujem a posebno sestrični Fadili koja ga je nesebično njegovala do posljednjeg časa.

Rahmetli Sinan je sahranjen u Sarajevu na groblju Budakovići.

Faruk Filipović